

saa korte, saa lidet oplysende, som de vare, hvis han ikke i Forvejen var gaaet ind i Salen med den sikre Forventning, at hans Forslag vilde blive vedtaget. Ligesom man siger om en Politiker, at han kan have en god Presse, saaledes var den højtærede Forsvarsminister sikker paa, da han gik ind i Landstinget, at finde et godt Landsting, det vil sige et saadant, hvor baade Højre og Venstre enes om at vedtage de Forslag, der fremkomme fra Regeringens Side. Jeg tror ogsaa, at en Drøftelse af dette Forslag eller en Diskussion derom vilde vise sig ganske ørkesløs. Det er derfor kun ganske faa Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre.

Den første Bemærkning gaar ud paa, at sjælden er der vel blevet vedtaget et Forslag her paa Rigsdagen, der har været saa lidet oplyst som dette, der har givet Ministeren en saa udstrakt Myndighed, en saadan Fuldmagt, et saadant carte blanche som dette Forslag. Hvad ved man om, hvad der vil ske, naar dette Forslag bliver vedtaget? Man ved, at der vil blive oprettet Garnisoner paa Sjælland i Købstæder eller Landkommuner, men man ved ikke, hvorledes Fordelingen vil blive, i hvilke Købstæder eller Landkommuner de ville komme til at ligge. Man ved, at der vil blive anvendt $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til forskellige Etablissementer, men ingen ved hvilke Etablissementer; man ved heller ikke, ad hvilken Vej Administrationen er kommen til disse Tal; der findes intet Overslag eller sligt i Motiverne eller Bemærkningerne til Lovforslaget. Der findes kun dette, at efter en foreløbig og skønsmæssig Beregning er man kommen til dette Tal, $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er ganske sikkert lidet oplysende for Rigsdagen at faa at vide. Vi pleje ikke at lade et Forslag som dette passere gennem Rigsdagen eller gennem dette høje Ting uden Udvalg, uden at undersøge, hvorledes Forholdet vil blive efter Forslagets Gennemførelse, og hvorledes de forskellige Beregninger stille sig i Enkelthederne, hvis man da ikke i Forvejen er sikker paa, at det skal gennemføres. Dette Forslag kommer med en Art Stempel som militært Forslag, der gør, at det er sikkert paa at finde Flertal her.

Det var den første Bemærkning, jeg vil gøre. Den anden gaar ud paa, at det er et meget stort Beløb de $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der her foreslaas, det er under de nuværende Forhold et Beløb, man maa regne med, og der var vel derfor nu Anledning til, at man forsøgte at indskrænke Beløbet eller udskyde saa meget som muligt deraf.

En saadan Undersøgelse vil altsaa ikke finde Sted. Alligevel ere de finansielle Forhold saaledes, at man kan tænke sig, at det var — jeg tør vel ikke bruge et saa stærkt Ord som Pligt —, men lad mig sige Rigsdagens og dette Tings Opgave at undersøge dette. Man maa huske paa, at i Øjeblikket er Statens Kasse i den Forstand tom, at hvis de Veksellaan bleve indkrævede, som Staten har — 100 Mill. Frs. er jo det Beløb, som Staten i Øjeblikket har udstedt Veksler til —, saa vilde Staten ikke kunne betale disse 100 Mill. Frs., vi vilde ikke kunne indfri vore Veksler. Det er saadanne Forhold, der kunde medføre, at man tog under Overvejelse, om man vilde gaa til saa store Udgifter paa dette Omraade som $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., om man ikke kunde tænke sig nogen Begrænsning af dette Beløb. Jeg vil gerne der gøre opmærksom paa, at dette Forslag falder ind under de almindelige militære Love. Jeg skal ikke komme ind paa det store militære Spørgsmaal, for Resten heller ikke paa det finansielle Spørgsmaal i det hele taget, fordi jeg anser en Drøftelse heraf for ørkesløs; og den LigeGYldighed, der viser sig ved de mange tomme Pladser her i Dag, skal heller ikke opildne en Taler til længere Udtalelser, men lad os sætte, at disse Militærloves Formaal skulde blive virksomt, lad os sætte, at man kom til en Mobilisering, og Militærlovene ere jo gennemførte her i Landet i den Tanke, at en Krigstilstand i Europa vilde medføre en Mobilisering af den danske Stridsmagt, lad os tænke os, at en saadan Krigstilstand kom, saa vilde man i dette Øjeblik med de nuværende Finanser og med den danske Statshusholdning neppe kunne tilvejebringe det Beløb, Mobiliseringen vilde kræve. Det er mig derfor lidt ufatteligt, at man saa lethjertet — ja, jeg vil ikke bruge stærke Ord — som den højtærede Konseilspræsident og hans Kollega Finansministeren kan betragte de finansielle Forhold. Og lad os saa gaa noget videre og lad os erindre, at de, der have gennemført Forsvarslovene, have tænkt sig, at disse Militærlove skulde komme til Anvendelse ved et effektivt Forsvar af Danmark. Hvorledes vilde Forholdet stille sig? Hvorledes vil det da gaa med at indfri Vekslerne, med at skaffe de nye store Laan? Hvorledes vilde Forholdene være, hvis et effektivt Forsvar skulde iværksættes med den fuldkommen tomme Statskasse, der end ikke kan betale sine Veksler? Og lad mig gaa videre: hvis dette faste Laan var skaffet til Veje og Veks-